

Темна

Володимир Свідзінський

Стара, старенька,
Босі, потріскані ноги,
В одній руці костур,
У другій кошик.
Прихилилась лицем до церковного муру
І наче завмерла.
Темна. Ні синього неба,
Ні свіжого листя не бачить.
Обнявши її прохолодним затінням,
Шепоче над нею розпашиста липа.
Спека. Південь гомонить, щебече, співає...
В саду над верхами дерев
Пронизливо крячуть ворони.
Солодко пахнуть акації білі.
Пішла...
Я знаю житло її бідне:
Довге, узеньке подвір'я,
Зруйнований дім в глибині,
І край нього мала ліплянка.
Покрівля прогнила, погнулися стіни,
Хутко повалиться зовсім...
Як пахнуть акації білі!..